

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]
PROVERBE

CAPITOLUL 1

Strigarea înțelepciunii

... 5 să asculte însă și înțeleptul,
și își va mări știința,
și cel priceput, și va căpăta iscusință –
6 pentru prinderea înțelesului unei pilde
sau al unui cuvânt adânc,
înțelesul cuvintelor înțeleptilor
și al cuvintelor lor cu tâlc.
7 Frica Domnului este începutul științei ;
dar nebunii nesocotesc
înțelepciunea și învățătura.
8 Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău
și nu lepăda îndrumările mamei tale !
9 Căci ele sunt o cunună plăcută pe capul
tău și un lanț de aur la gâtul tău.

Ferirea de ispite

10 Fiule, dacă niște păcătoși vor să te
amăgească, nu te lăsa câștigat de ei !
11 Dacă-ți vor zice : „Vino cu noi !
Haidem să întindem curse ca să vărsăm
sânge, să întindem fără teme
lațuri celui nevinovat ;
12 haidem să-i înghițim de vii, ca
Locuința morților, și întregi, ca pe cei ce
se coboară în groapă ;

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

13 vom găsi tot felul de lucruri scumpe și
ne vom umple casele cu pradă ;
14 vei avea și tu partea ta la fel cu noi,
o pungă vom avea cu toții !” –
15 Fiule, să nu pornești la drum cu ei,
abate-ți piciorul de pe cărarea lor !
16 Căci picioarele lor aleargă la rău și se
grăbesc să verse sânge.
17 Dar degeaba se aruncă lațul
înaintea ochilor tuturor păsărilor ;
18 căci ei întind curse
tocmai împotriva sângelui lor,
și sufletului lor își întind ei lațuri.
19 Aceasta este soarta tuturor
celor lacomi de câștig,
lăcomia aduce pierderea
celor ce se dedau la ea.

Cei neascultători

20 Înțelepciunea strigă pe ulițe,
își înalță glasul în piețe :
21 strigă unde e zarva mai mare ;
la porți, în cetate, își spune cuvintele ei :
22 „Până când veți iubi prostia,
proștilor ? Până când le va plăcea
batjocoritorilor batjocura
și vor urî nebunii știința ?
23 Întoarceți-vă să ascultați mustrările
mele ! Iată, **voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscut cuvintele mele...**
[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL IX, NR. 421 I 3 DECEMBRIE 2023 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Wernher Von Braun
- Cum pot fi mântuit ?
- Ioan 3 : 16
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Cum își va ține tânărul curată cărarea ?
Îndreptându-se după cuvântul Tău ...
Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să
nu păcătuiesc împotriva Ta !”
[PSALMUL 119 : 9, 11]

Editorial. Balonul captiv !

„Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” (Ioan 8 : 36)
La campania împărătească din anul 1895, în 12 septembrie corpul de gardă și
corpul 9 de armată stăteau în poziție de apărare preliminară la Sparrenfeld, în
aproiere de Stettin.

Un balon captiv a fost înălțat de la revărsatul zorilor, pentru observarea
înaintării inamice. Să fi fost către ora 8 dimineata ; atacul dușmanilor încă nu era clar
exprimat, când balonul a fost văzut dintr-odată venind în jos.

Vântul din straturile de aer de mai sus l-au împins deja de mai mult timp
încoace și încolo, dar acum, aplecându-se brusc și răsturnându-se, a căzut la pământ.

Oricine a văzut aceasta, a simțit dintr-odată înghețându-i sângele în vine, căci
se vedea că ofițerul de observație era sortit morții violente într-un mod înfricoșător ; el
se prăbușea la pământ de la o înălțime de 1000 de picioare [N.r. Aproximativ 300 de
metri]. Dar Dumnezeu a vrut să păstreze această viață ; cel prăbușit nu s-a ales din
aceasta decât cu o ușoară contuzie la picior.

Cu balonul captiv poți să urci până la o înălțime care întrece cu mult turlele
catedralei din Strassburg. Când este vreme bună, se cuprind cu privirea mari întinderi
de pământ și poți recunoaște mișcările trupelor, care de toți ceilalți ochi sunt ascunse
de munți și păduri.

Balonul captiv este ancorat printr-un cablu metalic de nacela balonului, a cărei
greutate el n-o poate ridica. Mașinăria nacelei rulează cablul metalic după nevoie, fie o
desfășoară ca balonul să se ridice, fie o înfășoară și trage balonul înapoi pe pământ.

Balonul n-a fost inventat, propriu-zis, ca să fie legat și tot așa de puțin, cum
este un vultur făcut să poarte la picior un lanț sau un leu să fie închis în spatele
zăbrelelor de fier ale unei cuști.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Nu ești și tu un astfel de balon captiv, care simte ceva, că vrea să fie liber, spre a se sui spre cer, dar care nu se poate desprinde, pentru că este legat de pământ?

Acest imbold : *în sus !* Zace adânc în inima omului. *Mai departe în sus !*

La majoritatea oamenilor aceasta se exteriorizează prin năzuința după pricopsirea pământească.

Un serviciu plăcut, un venit bun, o viață comodă de familie, atât de departe vor să urce.

Alții vor mai sus : să realizeze într-adevăr ceva, să înfăptuiască, să obțină, să-și câștige un nume și prestigiu !

Unii vor și mai sus : să fie cu adevărat buni, să fie nobili, să facă bine altora, să slujească dezinteresat patriei !

Dar câte unii vor mult mai sus : să-I placă lui Dumnezeu, să biruiască păcatul, că câștige cerul, slava veșnică a lui Dumnezeu !

Dar toți aceștia rămân legați. Cablul unei alte puteri îi ține priponiți la pământ.

Nu sunt numai legăturile pământești, care ne înconjoară, în care trăim, diferite greutăți pe care nu le putem birui ; nu sunt numai cele ale trupului muritor, supus bolii ; nu este numai timpul grăbit cel care sfârșimă fericirea și nădejdiile ; nu, **este o altă putere care-i trage pe oameni în jos și-i leagă : păcatul !**

Dintr-o mare adunare de evanghelizare a plecat un puhoi de mii de oameni. Toți au fost mișcați, căci Dumnezeu a vorbit inimilor despre dragostea care i-a căutat, despre sângele lui Isus în care este oferită spălare pentru toate petele și eliberare pentru toți cei prinși.

Atunci a trecut un bărbat tânăr și a

strigat printre lacrimi :

„*Aceasta nu-i pentru mine, nu-i pentru mine !*” Creștinii participanți l-au întrebat :

„*De ce nu-i pentru tine ?*” El a răspuns :

„*Sunt un bețiv ; eu nu vreau să beau, dar trebuie să beau. Am vrut să trec pe lângă birt, dar a trebuit să intru și m-am îmbătat din nou !*”

Acestui bărbat care plângea i s-a dat ajutor, har și iertare în Isus.

Lui îi seamănă nenumărați păcătoși care suspină, înainte de toate aceia care sunt **încătușați de puterea poftelor firii pământești**. Dar în nici un caz nu numai aceasta !

Un altul este **legat prin minciună**, alții sunt **legați prin avariție** sau prin **vanitate**, alții prin **egoism**, alții prin **mândria virtuții** sau **îngâmfare** – înfățișarea și forma păcatului sunt înmiite.

Este o greșeală când oamenii cred că omul în fond este bun, ar trebui doar dirijat printr-o educație înțeleaptă, apoi va deveni bun.

Sigur că educația înțeleaptă este necesară, poruncită de Dumnezeu, o cale a binecuvântării. Ferice de poporul în care disciplina și ordinea închid calea răului : în familii, în ateliere, în armată, promovând buna plăcere a lui Dumnezeu !

Sigur că este neapărat necesar să se pună binele în fața ochilor tineretului, să se pedepsească răul – acolo unde nu se întâmplă lucrul acesta, intră blestemul.

Dar **nicio educație nu-l poate elibera pe om de puterea păcatului, nici chiar cea mai bună, aceasta o poate face numai harul lui Dumnezeu prin credința în Hristos.** [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 27

WERNHER VON BRAUN

La o întrunire a păstorilor ce o avem în fiecare marți, unul care era prieten cu von Braun ne-a împărtășit că savantul acesta distins e un credincios născut din nou și bun urmaș al lui Cristos.

Când făcea experiențe cu rachete în New Mexico, duminică după duminică a văzut un autobuz al Bisericii Nazarinene din El Paso, care venea pe acolo să ducă oameni la biserică.

Interesându-se a aflat că autobuzul e condus de însuși păstorul bisericii, că parcurge circa 80 km și duce gratuit pe cei ce vreau să meargă la serviciul de închinăciune. Aceasta i-a adus aminte de anii copilăriei când mergea cu plăcere la biserică, dar precum s-a adâncit în știință, a uitat de Dumnezeu.

Așa s-a trezit în el din nou dorul sufletului după Dumnezeu. A început să participe la serviciile de închinăciune și să citească Biblia.

„*Adevărul lui Cristos* - spunea el - *a fost o adevărată revelație. Mi-am dat seama că eu purtam doar numele de creștin*”. După ce a primit lumina aceasta, el și-a predat viața sa Domnului.

Cu cât programul spațial reușea să trimită oameni pe lună, cu atât credința lui se întărea tot mai mult.

Și deși a primit peste zece doctorate de la diferite Universități și deși a ajuns să se bucure de o faimă mondială, von Braun nu se rușina să mărturisească că el crede în Dumnezeu și în viața veșnică.

Odată, când i s-a luat un interviu, celebrul savant a zis : „*Zborul navelor cosmice manevrate e o realizare uimitoare, dar el ne-a deschis doar o ușă*

spre a vedea întinderile fantastice ale spațiului. Privind prin această fereastră la vastele mistere ale universului ni se confirmă credința noastră în certitudinea Creatorului lui”.

El a spus că-i este greu să înțeleagă pe un bărbat de știință care nu-și dă seama de existența unei Rațiuni superioare în dosul existenței universului, după cum îi este greu să priceapă pe un teolog, care ar vrea să tăgăduiască avansurile științei.

Cu o altă ocazie a zis : „*Una din cele mai fundamentale legi ale Științei Naturale este că nimic în lumea fizică nu se întâmplă fără o cauză. Deci, simplu, nu poate fi o creație fără un oarecare Creator spiritual. Oricum, așa de bine rânduit și perfect creat cum e pământul nostru și universul trebuie să aibă un Făcător, un Arhitect ... Trebuie să fie un Făcător, nu există altă cale*”. Ca om de știință era mereu invitat să vorbească la anumite întruniri speciale.

La un prânz dat la Denver de Guvernatorul Statului Colorado a vorbit despre : „***Credința în Dumnezeu a unui savant***”. Printre altele a zis : „*Publicul are un adânc respect pentru uimitoarele avansuri ale științei realizate în timpul vieții noastre. Există o admirație pentru procesul științific de observare, de experimentare și de a proba orice concept măsurându-i validitatea. Și totuși pe unii îi supăra că noi nu putem dovedi pe cale științifică că există Dumnezeu. Oare trebuie să aprindem o lumânare ca să vedem soarele ?*

[Cont. în numărul viitor]

„***Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !***”

„***Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică***”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]